

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.ਐੱਫ.

ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਗੀ-1 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੱਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 44

196

ਸਤੰਬਰ., 17

ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਇਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ VIII)— ਐਂਸਜ਼ੇ 3—ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ— ਕੀ ਜ਼ਮੀਲਟ ਅਤੇ ਅਬਾਦੀ ਦੇਹ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ■

ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਇਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ।- ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਦਾ। ਆਰ

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਨਾਥ ਵੋਹਰਾ, ਸਬ-ਫਜ਼, 1st ਕਲਾਸ, ਫੁੱਲੰਦਰ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ. 15 ਨਵੰਬਰ, 1956, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਚੌਧਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਲਈ।

ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ , ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਦੂਰ ਦੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਸਯਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ।

ਵਿਵਾਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ: ਇੱਥੇ 39 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਰਕਬਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਬਾਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਡੇਮੰਡਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਜਲੰਦੂਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ VIII) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ

ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 5 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਵਾਲੀ ਅਬਾਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ, 39 ਕਨਾਲਾਂ 10 ਮਰਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਢੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 21 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 22 ਤੋਂ 31, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ, ਬਚਾਓ

ਪੱਖ 33, ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 22 ਤੋਂ 31 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ, ਕੁਝ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ VIII ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਗੀਆਂ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ?
- (2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 21 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਕੀ ਹਨ?
- (3) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਬਾਦੀ ਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ

ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ?

- (4) ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ. ਗੁਜਰੀ, ਮਿਸ. ਹਾਰੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਗੋਗੀ, ਆਕੂਪੈਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਓਕੂਪੈਸੀ ਅਧਿਕਾਰ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਾਹੈਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ?
- (5) ਰਾਹਤ.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ: -

- (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ।
- (2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 21 ਅਤੇ 32 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਵੰਡਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- (3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਜਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਰੀ, ਓਕੂ ਪੈਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ । •

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਮੁਦਈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ-ਇਕ
ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਮੁਦਈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਓਨੇ ਹੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 22 ਤੋਂ 31 ਅਤੇ

33. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 21 ਅਤੇ 32 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੇਅੰਲਾਦ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ VIII ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: --

"3. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ-

- (a) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮੀ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ) ਕਿਸੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ * * * * *

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 21 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 32 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਨ,

ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਹੀ ਮਾਪ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ.. ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ 'ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਹਿੱਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਤ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ 1953 ਦਾ VIII. ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। - ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ

ਮਾਮਲੇ ਦੇ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਏ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੀਲਤ ਜਾਂ, ਪਿੰਡਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਵਿਜ਼ੂ- : ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ।

ਸ਼ਮੀਲਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਰੈਟੀਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਦੇ ਪੈਰਾ 223 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਸ਼ਤ-(ਬੰਜਰ) -; ਅਤੇ ਚਰਾਗਾਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਬਾਦੀ ਜਾਂ ਆਬਾਦ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਗੋਰਾ-ਦੇਹ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ

ਰਾਖਵੀਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਤੇ 'ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਈਟ' ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਬਾਦੀ ਦੇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਆਤਮ ਸਿੰਘ 1) ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ। - '

ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼) ਐਕਟ, 1953 (1954 ਦਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ .. ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 21 ਅਤੇ 32 ਨੂੰ ਕੋਸ਼ੀਅਰ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।¹. 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਬਾਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸ਼ਮੀਲਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। , ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1953 ਦਾ ਐਕਟ 15 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ .ਸ਼ਮੀਲਤ ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ੀਅਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 15 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਕੋਸ਼ੀਅਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ 1954 ਦਾ ਐਕਟ ਆਇਆ ਸੀ। ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਸ਼ਮੀਲਤ ਦੇਹ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਬਜ਼ ਪੈਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ: ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਐਕਟ 1953 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। 3 . ਦੇ, 1953 ਐਕਟ. ਜੇਕਰ ਉਸ ..ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ

ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,

ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਦੁਆ, ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ